

SKUTKY TELESNÉHO MILOSRDENSTVA – KATECHÉZA

V Ž 136 (prečítame z neho) nachádzame refrén: *Lebo jeho milosrdenstvo je večné*. Prečo sa to takto zvýrazňuje? Lebo existuje milosrdenstvo, ktoré je len chvíľkové, dočasné. Toto je postoj ľudí, ktorí majú v sebe nenávisť, smútok či túžbu po pomste. Aj oni sem tam urobia niečo dobré. Aj fašisti urobili sem tam niečo dobré, ale história ich odsúdila, pretože to nebol trvalý postoj. (na opaskoch mali rúhavé: *Gott mit uns* – Boh je s nami)

Latinské slovo *miser cordia* je zložené z dvoch slov: *miser* – chudoba, potreba a *cor* – srdce. V dnešnom jazyku by sa to prekladalo ako: mať súcit, empatiu s tými, čo sú v núdzi. Keď však listujeme v Biblii, nájdeme tam širší záber. Okrem súcitu sa u Boha týmto slovom označuje jeho vernosť, ktorá kráča ruka v ruke s jeho láskou. Skutki milosrdenstva možno označiť aj ako *diela večného života*. Grécke slovo *aion* a hebrejské *olam* pre slovo „večný“ znamená úplnosť. Teda sú to skutky, ktoré svedčia o istom milosrdenstve bez omylov.

Láska nie je iba pocit, sentiment. Hovoria o tom matky, ktoré sa už tretíkrát budia v noci k malému dieťaťu, ktoré plače. Abstraktne chápaný Boh sa väčšine ľudí vzdáva kvôli jeho nemožnosti trpieť. Správa o Bohu, ktorý nepocití utrpenie, je dôvodom na to, že sa Boh pre mnohých stal cudzím a v konečnom dôsledku vzdialeným. Preto si všimnime príbeh Mojžiša v knihe Exodus. Keď stretol živého Boha v horiacom kríku, zmenilo ho to tak, že sa stal vodcom svojho ľudu pri odchode z Egypta. Božia blízkosť v ňom vyvolala bázeň i odvahu na konanie (Ex 34,6-7). Božie meno je Milosrdenstvo (Ef 2,4). A pápež František dodáva: „*Cirkev nie je vo svete, aby odsudzovala, ale aby sprostredkovala stretnutie s tou hlbokou láskou, ktorou je milosrdenstvo Boha. Aby sa toto stalo, je treba vychádzať. Vychádzať von z kostolov a farností. Vychádzať a ísť hľadať osoby tam, kde žijú, kde trpia, kde dúfajú*“.

(Z knihy: *Meno Boha je Milosrdenstvo*)

KONKRETIZÁCIA:

Prekladom milosrdenstva do každodenného života môže byť *súcit*, ktorým sa nemyslí iba sentimentálny cit a, takpovediac, bezzubé milosrdenstvo. Súcit, lat. *compassio* obsahuje slovo *passio* – utrpenie a zároveň záľubu. Ide teda o vášeň, zaniietenosť (ako u Petra v evanjeliu), ktorá nás zobúdzá, ak sa deje okolo nás donebavolajúca nespravodlivosť – vo vzťahoch, rodinách, v spoločnosti či v cirkevných štruktúrach. Spomeňme si pritom na tvrdé sudy Starého a Nového zákona, ktoré nemožno banalizovať a obchádzať. Veď sú to jednoznačné a záväzné biblické požiadavky spravodlivosti (por. Iz 1,11-17) Človeka milosrdenstva nutne zaujímajú problémy sociálneho a ekonomického charakteru u ľudí.

Skutki telesného milosrdenstva (možno vybrať jeden a predstaviť s konkrétnym príkladom z vlastného života, alebo života svätých)

- Dávať jesť hladným – Božie kráľovstvo sa opisuje ako hostina
- Dávať piť smädným – misionári, ktorí robia vrty v chudobných častiach sveta
- Prichýliť pocestných – téma imigrantov
- Odievať nahých – navrátenie stratenej dôstojnosti Adama
- Navštevovať chorých – aktuálna téma pandémie

Duchovná príprava na návštevu Svätého Otca na Slovensku

- Poskytovať pomoc väzňom – väzenie nerobí človeka lepším, ale vzťahy
- Pochovávať mŕtvych – Židia hovoria, že to je veľký skutok lásky, pretože mŕtvi sa nám nemajú ako odvdáčiť

Vychádzajú z božskej cnosti Lásky. Koná ich aj Ježiš, pretože prijíma lásku svojho Otca. Ako vidíme, milosrdenstvo je konkrétnym dielom a nie iba pocitom. Tieto skutky dokáže robiť iba ten, kto má vzťah s Bohom. Lebo milosrdenstvo rozdáva len ten, kto ho dostal bohatou mierou od Pána. Ide vlastne o dielo Boha prostredníctvom nás. Preto nie je veľmi užitočné, keď niekto hovorí pekné veci, ale keď druhého naučí konať pekné diela. Kto vychádza z vlastných síl, ten skončí s neúspechom a jeho milosrdenstvo nebude večné.

PÁPEŽ FRANTIŠEK

Stretnúť Krista znamená stretnúť sa s jeho láskou. Táto láska nás mení a uschopňuje priniesť iným tú silu, ktorú nám dáva. Mohli by sme povedať, že odo dňa Krstu nám bolo dané nové meno, ktoré sa pridáva k menu od matky a otca. A toto meno je „Christoforos“. Všetci sme Christoforovia. Čo to znamená? Nositelia Krista. Je to meno nášho postoja. Je to postoj nositeľov Kristovej radosti, Kristovho milosrdenstva. Každý kresťan je Christoforos – nositeľ Krista.

Milosrdenstvo, ktoré sme dostali od Otca nebolo nám dané ako privátna útecha, ale robí nás nástrojmi, aby aj iní mohli prijať rovnaký dar. Medzi milosrdenstvom a misiou-poslaním je úžasný kolobeh. Ak žijeme milosrdenstvo, ono nás robí misionármi milosrdenstva. A ak sme misionármi, toto nám dovoľuje v raste v Božom milosrdenstve. Teda, zoberme vážne naše poslanie byť kresťanmi, namočíme sa do života viery, lebo len takto sa môže Evanjelium dotknúť srdc osôb a otvoriť ich pre získanie milosti lásky. Aby získali veľké Božie milosrdenstvo ktoré prijíma všetkých.

(Generálna audiencia, 30. január 2016)

Katechézu spracoval Rudolf Smoter